

Uredništvo in upraviteljstvo v Ptiju
v gledališkem poslopu.

Štajerc izhaja vsaki drugi četrtek,
datiran z dne naslednje nedelje.

Sestavki dobrodošli.

Rokopisi se ne vračajo in se morajo
najdalje do pondeljka pred izdajo do-
tične številke vposlati.

Štev. 4.

V Ptiju v nedeljo dne 12. avgusta 1900.

I. letnik.

Posamezna številka velja v Ptiju za
celo leto K 1.— s poštnino K 1.20.
Pri odjemaju več ko 10 številk pri-
meren rabat.

Cena za oznanila za:

1 stran K 32.—, $\frac{1}{2}$ strani K 16.—,
 $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—,
 $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K. 1.—
Pri večkratnem oznanilu posebno zni-
žana cena.

Štajerc.

„Štajerc“

izhaja vsaki drugi četrtek,
aprinese najnovejše novice in zastopa inter-
ese kmečkega stanu.

Štajerc stane za celo leto s pošto vred samo

1 krono 20 vin. ali 60 kr.

izvodov stane na leto 3 krone 30 vin. s pošto
vred.

Naslov: „Upraviteljstvo Štajerca v Ptiju.“

Oklic štajerskim sadjerejcem.

Sadjereja spada na Štajerskem med najvažnejša
mesta kmetijskih pridelkov.

Izvrstna svojstva našega štajerskega sadja poznavajo
tudi že zunaj Avstrije. In kamor je naše sadje še do-
spelo, se je vedno lahko in dobro prodalo. Vendar

Povest o prekanjenem capinu.

Od P. K. Roseggerja.

Zakaj se je šlo, ne morem povedati, pa kar tako
ni bilo, ker drugači bi Jurkec Brgez ne bil tako hud.
On je dober bedak, več ne rečem.

Enkrat je bil radi rabote ali domovinskega lista
k brežkemu sodniku poklican. Oblekel se je prazno
in stopil na lahko in ponižno v kanclijo misleč, ako
imam s takimi ljudmi opraviti je najboljše, da sem
lepo ponižen. Mislim, da je Jurkec šel kaj prosi, če
se nisem zmotil. Bil je notri, ne delj kakor da bi
10 očenašov zmoliti zamogel. In kak pride ven? ves
tgoten, ves divji, z obema rokama se drži za glavo
in oči ima kakor da bi ga božjast lomila. Njegov
osed stoji pred vrati in ga vpraša: „Ja, Juri, ti ne-
neumnež ti! Kaj pa imaš? kaj se ti je zgodilo?“
„Prav nič ni. Nič, nič še zdaj. Pa pride še-le“, pravi
Jurkec. „Za božjo voljo, pa kaj se je zgodilo Jurkec?“
„Saj veš, da sem hitro jezen. Prav hudo je prišlo,
ljubi moj, jaz sem — veš v jezi, v razburjenosti —

pa ne smemo misliti, da bode tudi naprej takó, ker
pričeli so tudi drugot, posebno na Nemškem na miljone
sadnih dreves saditi, ker mislijo s tem sami svojo
sadjerejo povzdigniti. V Nemčiji in Švici bojo svojo
sadjerejo že v nekolikih letih jako povzdignili in takó
bo prišlo, da mi ne bomo zamogli več toliko tje po-
šiljati kakor sedaj. Na Nemškem si prizadevajo, da
bi v prvi vrsti preprečili vvoz sadja iz Amerike. (Lansko
leto so jim sami Amerikanci čez tri miljone sodov
sadja prodali.)

Tako dolgo pa, dokler Nemčija sama svoje po-
trebe s sadjem pokrila ne bo, smemo računati, da se
bo naše sadje tam vedno lahko prodalo.

Za naprej pa bode potrebno, da si bomo na deželi
sami ustanovili posredovalnico (Obstverwertungsstelle),
skoz katero bomo zamogli naše sadje dobro v denar
spravljati. Taka posredovalnica bo imela nalogu, skrbno
nadzorovati prebiranje in zapakovanje za prodajo na-
menjenega sadja. Drugo zvemo zdolej.

Da sadjerejecem njihov pridelek razmeroma ne nese
veliko, nam ni treba več govoriti. Da se temu zlu
ognemo, namerava Štajersko sadjerejsko društvo tako
posredovalnico (Obstverwertungsstelle) v Gradcu usta-
noviti. Tako društvo ima namen, med konzumenti,

sem gospodu sodniku nekaj rekел. „Ali te je razjezik?
Jurček, to bi bilo slabo! Ali si mu v jezi rekel, da
je surovež?“

„Še kaj hujšega!“

„Ali, da je kmečki konjederec?“

„Še veliko veliko hujšega!“

„Še kaj gršega in hujšega si mu rekel? no —
moj ljubi Jurkec, potem je s teboj preč. . . .

„Misliš? ja, za božjo voljo, moj ljubi sosed, kaj
mi je zdaj storiti?“

Najboljši svet, ki ti ga dati zamorem, je: zadeni
svoje noge čez rame in beži.

In kmali je Jurkec tavjal tam zunaj po gozdu. Čisto
je obupan. On je ubogi zlodej, ki nima drugega
kakor obleko in svoje pošteno ime na sebi, katero
je pa krčmarjeva krajda že na vrata pritisnila. Koča,
ki jo ima, je bolj upnikova kakor njegova in njivica
je tudi zadolžena. On pa je razcapan kakor kak eigan,
kateri je kuhanico ukral.

Žalostno je, s takim ubogim človekom . . . .
Tako je bledel in tavjal okoli in nato jokati pričel.